And furthermore; there, etc.

ותו¹ התם –

OVERVIEW

The ברייתא states, 'one should not marry on Monday, but if it is on account of אונס it is permitted'. The גמרא asked, 'what is meant by אונס; if it is referring to the previous case (where the ברייתא stated; שני לכנוס בשלישי לכנוס בשלישי), etc. And furthermore why there (regarding שלישי states ברייתא and here (by שני אותר states). מותר מותר מותר בהגו ברייתא מותר שלישי מותר מותר בהגו ברייתא מותר שלישי שלישי מותר ש

_____

בשלישי נהגו -

Regarding marrying בשלישי (from the סכנה ואילך) the ברייתא writes - נהגו

ואמרינן בפרק בתרא דתענית (דף כו,ב) מאן דאמר נהגו אורויי לא מורינן² -

And the גמרא states in the last מסכת תענית, 'the one who said נהגו, meant that we do not instruct people to do this, but we do not make them change it' -

והכא בשני מותר לכתחלה -

However, here (regarding marrying בשני) the ברייתא states מותר (which means) מותר (which means); indicating a much stronger בדיעבד, which is only בדיעבד.

תוספות cites and negates "פרש":

ופירוש הקונטרס דפירש נהגו רובא דעלמא והכא מותר יחידי ולא גרסינן לכתחלה אינו מיושב: And s'יי' explanation³ that הכא means the majority of the people, and הכא מותר שeans merely an individual, and the text does not read מותר לכתחלה (but rather only מותר אור); this explanation of רש"י is not convincing.⁴

SUMMARY

According to תוספות the term (לכתחלה) is more permissible than נהגו and according to רש"י the reverse is true.

THINKING IT OVER

Is the גירסא of תוספות necessarily מותר לכתחלה or just מותר ^{5}

 $^{^{1}}$ The last two תוספות on this (צמוד (ד"ה תקנה וד"ה, should precede this עמוד, should precede this תוספות.

 $^{^2}$ The גמרא there writes; מרא ביד עביד ולא מהדרינן ואי עביד (... and if they did it, they did it and we do not protest against it); indicating the people did it on their own, but did not receive explicit permission from בי"ד. ^{3} בי"ד.

⁴ The difficulty with פרש"י is from the abovementioned תענית חו גמרא that נהגו is only בדיעבד. In addition, what is the question according to 'רש"י, we can answer that by 'ג where the תקנה was pushed off for merely one day it was נהגו (מהרש"א) מותר (ליחיד), however by מותר (ליחיד) was pushed off for two days, there it is merely (רוב העם).

⁵ See תוס' שאנץ.